Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

28. svibnja 2020.*

„Žalba – Članak 73. stavak 1. Poslovnika Općeg suda – Rješenje Općeg suda kojim se utvrđuje očita nedopuštenost tužbe zbog nepostojanja vlastoručnog potpisa – Papirnata verzija tužbe koja sadržava ispis ovjerenog elektroničkog potpisa"

U predmetu C-309/19 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 15. travnja 2019.,

Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos, sa sjedištem u Villarcayu (Španjolska), koji zastupaju J. Azcárate Olano i E. Almarza Nantes, *abogados*,

žalitelj,

a druga stranka postupka je:

Europska komisija, koju zastupaju F. Castillo de la Torre i I. Naglis, u svojstvu agenata,

tuženik u prvom stupnju,

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: L. S. Rossi, predsjednica vijeća, J. Malenovský (izvjestitelj) i F. Biltgen, suci,

nezavisni odvjetnik: G. Hogan,

tajnik: M. Ferreira, glavna administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1 Svojom žalbom Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (Udruga proizvođača krvavica iz Burgosa, Španjolska) zahtijeva ukidanje rješenja Općeg suda Europske unije od 14. veljače 2019., Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos/Komisija (T-709/18, neobjavljeno, u daljnjem tekstu: pobijano rješenje, EU:T:2019:107), kojim je Opći sud kao nedopuštenu odbacio njegovu tužbu za

* Jezik postupka: španjolski

poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/1214 od 29. kolovoza 2018. o upisu naziva u registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla („Morcilla de Burgos” (ZOZP)) (SL 2018., L 224, str. 3., u daljnjem tekstu: sporna uredba).

Postupak pred Općim sudom i pobijano rješenje

2 Tužbom koja je telefaksom dostavljena tajništvu Općeg suda 28. studenoga 2018. žalitelj je pokrenuo postupak za poništenje sporne uredbe te istaknuo dva dodatna zahtjeva.

3 S obzirom na to da je ta uredba objavljena u *Službenom listu Europske unije* 5. rujna 2018., rok za podnošenje tužbe protiv nje istekao je 29. studenoga 2018.

4 Dana 29. studenoga 2018. u tajništvo Općeg suda prispjela je papirnata verzija tužbe, koja je sadržavala različite potpise.

5 Opći sud je, primjenom članka 126. svojeg Poslovnika, odlučio donijeti odluku obrazloženim rješenjem, bez poduzimanja daljnjih koraka u postupku, te je tužbu odbacio kao očito nedopuštenu.

6 Opći sud je u točkama 10. i 12. pobijanog rješenja najprije podsjetio na to da, u skladu s člankom 73. stavkom 1. njegova Poslovnika u verziji koja se primjenjuje u postupku, „izvornik postupovnog akta u papirnatoj verziji mora vlastoručno potpisati agent ili odvjetnik stranke” i da se nepoštovanje te odredbe, u skladu sa sudskom praksom Suda, ne može ispraviti. Potom je u točki 15. tog rješenja istaknuo da se papirnata verzija tužbe, koja sadržava glavni dio tužbe kao i dodatne zahtjeve, treba smatrati jedinstvenim postupovnim aktom. Naposljetku, on je u točkama 16. i 17. tog rješenja, u vezi s njegovom točkom 6., presudio – s obzirom na to da nijedan od potpisa koji se nalaze na tom postupovnom aktu nije vlastoručan, budući da su svi skenirani – da je tužba očito nedopuštena i da je ne treba dostavljati Europskoj komisiji.

Zahtjevi stranaka pred Sudom

7 Svojom žalbom žalitelj zahtijeva od Suda da:

– proglasi žalbu dopuštenom;

– ukine pobijano rješenje u cijelosti;

– proglasi dopuštenom tužbu podnesenu pred Općim sudom i ukine spornu uredbu te

– naloži Komisiji snošenje troškova.

8 Komisija zahtijeva od Suda da odbije žalbu i da žalitelju naloži snošenje troškova.

O žalbi

9 Svojim jedinim žalbenim razlogom žalitelj ističe da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kad je u pobijanom rješenju smatrao da su povrijeđeni zahtjevi navedeni u članku 73. njegova Poslovnika, kako se tumače u sudskoj praksi. On u osnovi tvrdi da ta pogreška koja se tiče prava počiva na iskrivljavanju činjenica Općeg suda jer je on pogrešno smatrao da se na tužbi nalaze skenirani potpisi, iako je u stvarnosti riječ o kvalificiranim elektroničkim potpisima, koje treba izjednačiti s vlastoručnim potpisima, u smislu navedenog članka.

10 Treba, prije svega, podsjetiti na to da je na temelju članka 256. stavka 1. druge alineje UFEU-a i prve alineje članka 58. Statuta Suda Europske unije žalba ograničena na pitanja prava. Opći je sud stoga jedini nadležan za utvrđivanje i ocjenu relevantnih činjenica kao i za ocjenu dokaza. Ocjenjivanje tih činjenica i dokaza ne predstavlja, dakle, osim u slučaju njihova iskrivljavanja, pravno pitanje koje je kao takvo podložno nadzoru Suda u okviru žalbe (presuda od 13. studenoga 2019., Outsource Professional Services/EUIPO, C-528/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:961, t. 47. i navedena sudska praksa).

11 U tom pogledu Sud je već presudio da takvo iskrivljavanje mora jasno proizlaziti iz sadržaja spisa a da pritom nije potrebno izvršiti novu ocjenu činjenica i dokaza te da je žalitelj obvezan precizno navesti elemente koje je prema njegovu mišljenju Opći sud iskrivio i dokazati pogreške u analizi koje su prema njegovoj ocjeni dovele do tog iskrivljavanja (vidjeti, posebice, presudu od 13. studenoga 2019., Outsource Professional Services/EUIPO, C-528/18 P, neobjavljenu, EU:C:2019:961, t. 48. i navedenu sudsku praksu).

12 U ovom predmetu treba utvrditi da se na posljednjoj stranici izvornika tužbe nalaze, za svakoga od dvoje odvjetnika koji su je potpisali, potpisi koji izgledaju kao vlastoručni i koji su popraćeni ispisanom napomenom „potpisano elektronički u ime [ime svakog od odvjetnika]” kao i identifikacijski kod povezan s imenom svakog od odvjetnika te dan i sat stavljanja kvalificiranih elektroničkih potpisa. Usto, na stranicama 25. i 26. tog izvornika nalaze se i potpisi svakog od žaliteljevih odvjetnika koji izgledaju kao vlastoručni.

13 Što se, kao prvo, tiče potpisa koji izgledaju kao vlastoručni i koji se nalaze na stranicama 25. i 26. kao i na posljednjoj stranici tužbe, iz fizičkog ispitivanja izvornika tužbe proizlazi da je riječ o skeniranim slikama vlastoručnih potpisa, što žalitelj i ne osporava.

14 Kada je, kao drugo, riječ o navodnim kvalificiranim elektroničkim potpisima koji se nalaze na posljednjoj stranici tužbe, treba utvrditi, bez obzira na činjenicu da žaliteljevi odvjetnici posjeduju nacionalne certifikate koji im omogućavaju korištenje takvih potpisa, da se – s obzirom na to da je izvornik tužbe u papirnatom, a ne u elektroničkom formatu – za podatke koji se odnose na takve potpise, iako sadržavaju napomenu „elektronički potpisano”, ne može smatrati da imaju bilo kakav elektronički karakter, već ih treba smatrati običnim napomenama ispisanima kao i bilo koji drugi ispisani dio tužbe.

15 Kao treće, suprotno onomu što navodi žalitelj, izvornik u papirnatom formatu ne sadržava kvalificirane elektroničke potpise, već u najboljem slučaju predstavlja ispis na papiru elektroničkog dokumenta koji sadržava kvalificirane elektroničke potpise svakog od žaliteljevih odvjetnika.

16 Iz triju prethodnih točaka ove presude proizlazi da je Opći sud – u svrhu provjere činjenice sadržava li izvornik tužbe vlastoručne potpise, na temelju članka 73. stavka 1. svojeg Poslovnika, u verziji koja se primjenjuje u ovom predmetu – mogao u obzir uzeti samo potpise koji izgledaju kao vlastoručni koji se nalaze na stranicama 25. i 26. kao i na posljednjoj stranici papirnatog izvornika tužbe, a koji su, kako to proizlazi iz točke 13. ove presude, skenirani. U tim se okolnostima Općem sudu ne može predbaciti da je iskrivio činjenice time što je u točki 6. pobijanog rješenja smatrao da tužba ne sadržava vlastoručne potpise žaliteljevih zastupnika, već samo skenirane.

17 S obzirom na to da izvornik tužbe ne može sadržavati kvalificirane elektroničke potpise, nije potrebno ispitivati žaliteljev argument koji se temelji na izjednačavanju takvih potpisa s vlastoručnim potpisima.

18 Stoga, budući da sve potpise koji se nalaze na izvorniku tužbe u papirnatom formatu treba kvalificirati skeniranim potpisima te s obzirom na to da žalitelj ne osporava pravilnost rasuđivanja Općeg suda u točkama 10. do 16. pobijanog rješenja u pogledu takvih potpisa, žaliteljev prigovor koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava koju je Opći sud navodno počinio nakon iskrivljavanja činjenica valja odbiti.

19 Usto, što se tiče, kao prvo, žaliteljeva prigovora prema kojem su njegovi odvjetnici u svrhu podnošenja tužbe postupili u skladu s uputama koje im je telefonski dalo tajništvo Općeg suda, dostaje napomenuti da žalitelj ne tvrdi da je tajništvo njegovim odvjetnicima dalo uputu da u tri primjerka pošalju izvornik na papiru koji sadržava jedino skenirane potpise kao i ispise kvalificiranih elektroničkih potpisa te da ih je na taj način dovelo u zabludu.

20 Kada je, potom, riječ o prigovoru prema kojem je zahtjev za postojanje vlastoručnih potpisa ukinut nakon stupanja na snagu nove verzije Poslovnika Općeg suda 1. prosinca 2018., odnosno samo dva dana nakon isteka roka za podnošenje tužbe, dovoljno je utvrditi da žalitelj ne osporava da je primjenjiva verzija tog Poslovnika ona koja je prethodila verziji od 1. prosinca 2018.

21 Naposljetku, u dijelu u kojem se žalitelj poziva na načelo retroaktivne primjene najblažeg kaznenog zakona, treba istaknuti da, osim činjenice da ovaj predmet nije kaznene naravi, nedopuštenost tužbe koju je utvrdio Opći sud pobijanim rješenjem ne predstavlja „sankciju” usvojenu u odnosu na žalitelja, već je jednostavna posljedica žaliteljeva nepoštovanja postupovnog pravila koje se nalazi u Poslovniku Općeg suda.

22 Imajući prethodna razmatranja u vidu, jedini žalbeni razlog koji je žalitelj istaknuo treba odbiti te, posljedično, treba odbiti i žalbu.

Troškovi

23 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

24 Budući da je Komisija postavila zahtjev da se žalitelju naloži snošenje troškova i da on nije uspio u postupku, treba mu naložiti snošenje troškova.

Slijedom navedenog, Sud (osmo vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalba se odbija.

2. Asociaciónu de fabricantes de morcilla de Burgos nalaže se snošenje troškova postupka.

Potpisi